

ct

Azotea

de
Vanessa Sotelo

(fragmento)
en galego

A escena encádrase nunha azotea. Non hai nada que caracterice nada, aínda que esa sexa unha boa caracterización. Dúas persoas fuman en silencio mentres agardan a última posta de sol. UN aparece de pé sobre unha cadeira dobrable. DOUS permanece sentada.

UN

Como estará a mousse de chocolate?

DOUS

Non sei, supoño que será como o chocolate á taza.

UN

Gústame o chocolate á taza. Gústanme as fotos en branco e negro. E os fumadores. Gústanme os fumadores que aparecen nas fotos en branco e negro. Dende sempre, creo que é cuestión familiar.

DOUS

A min gústame subir aquí, acender un destes cigarros belgas e determe...

UN

Veño dunha familia de suxeitos cancerixenos por mor do tabaco. Agora teño unha azucreira.

DOUS

E determe a pensar. Aínda que esteamos metidos nun tempo no que ata soñar teña fins lucrativos.

UN

O meu bisavó morreu cun puro na boca; afogou de tanto rir mentres lle contaban unha historia estúpida. Lembro que pensei: Que historia tan estúpida! Así que morreu estupidamente. As miñas avoas foron atropeladas por un fumador compulsivo nun ataque de ansiedade; as dúas a un tempo. E a meu pai tiveron que cortarlle o beizo superior e a lingua, por cabrón.

DOUS

Non o imaxino...Non poder falar, só oír.

UN

Non foi para tanto. Ademais...non durou moito. *(Pausa.)* E agora teño unha azucreira arruinada. Tiraríame, sabes? Pero iso sería moi fácil.

DOUS

É o que ten o suicidio.

Silencio.

DOUS

Creo que deberíamos deixar de ler a Sábado.

UN

Ou de meternos en túneles. *(Pausa.)* Non quero ter unha morte estúpida.

DOUS

Daquela non te tires.

UN

E morrer de vello? Prefiro elixir o día. Que sexa un, un día concreto, un día apetecible. Nada de mortes estúpidas ou repentinas.

DOUS

Eu tampouco soportaría a incerteza. Teño medo a quedar só, pechado na ducha, a permanecer calado, a quedar sen almorzo, sen comida, sen bebida, a quedar sen día, sen noite, sen...

UN

Sobremesa.

DOUS

Estou ausente cada dous minutos, máis lonxe do que me atrevo a pensar. Durante a noite non deixo de percorrer esas rúas, as mesmas cada noite. A miña quenda comeza ás doce. Comezo na praza, subo polo mercado e remato no porto. E ao final, aparezo ao principio da mañá limpando os últimos colectores de lixo. E non sabes o triste que é a mañá no porto, con todos eses homes e mulleres iniciando novos finais. E aí aparecen todos, e todos son coma min, e eu son un reflexo, un vulto flotando nese deserto urbano. Xa sei que a miña tristeza non é digna de ser mencionada, nin pronunciada. Unicamente debe ser tragada na ducha, no almorzo, na noite, en silencio.

UN

Hai tempo que non me ducho.

DOUS

Nin eu.

Silencio.

DOUS

Que ves?

UN

O baleiro.

DOUS

O baleiro?

UN

Si. Para calibrar se teño valor.

DOUS

Todos temos un prezo, aínda que sexa mínimo.

UN

Realmente creo que non me atrevería.

DOUS

Déixate de valoracións sen fondo. Mira, aí van todas as palabras que podes pronunciar e as que pensas. escoita o meu eco. O eco do eco do meu eco escoita na xordeira do universo mudo que pronuncio en cada palabra falsa. A invención do silencio, a espera da ruína.

UN

Non penso volver baixar.

DOUS

Se te tiras, terás baixado.

UN

Daquela non me tirarei.

DOUS

Algún día terás que facelo.

UN

Tirarme?

DOUS

Baixar. Algún día terás que baixar, coma min. É sempre o mesmo proceso.

UN

Un bo engano. *(Pausa.)* Teño este billete de tren.

DOUS

Como o conseguiches?

UN

Regálanos con eses xornais atrasados que traes. Por fin serven para algo.

DOUS

Son de antonte. Xa sabes como vai isto.

UN

Sí, con retraso.

DOUS

Pois tés sorte de que non os garden ou os tiren. *(Pausa.)* Que destino ten o billete?

UN

Bruxelas.

DOUS

En serio? Bruxelas foi fantástico. Poderíamos volver.

UN

Non quero volver a Bruxelas. Ademais, só teño un billete de tren.

DOUS

Se foses a Bruxelas poderías pedir mousse de chocolate na sobremesa.

UN

Non vou ir a Bruxelas.

DOUS

Fan un bo chocolate en Bruxelas.

UN

Xa sei que fan un bo chocolate en Bruxelas. Pero non vou deixar esta azotea para ir a Bruxelas a comer chocolate.

DOUS

Non me negarás que fan un chocolate increíble en Bruxelas.

UN

Non teño a máis mínima intención de volver pisar Bruxelas.

DOUS

Pois non sei que pode ter de malo Bruxelas. Se non téis onde ir deberías regresar alí. En serio. Bruxelas é unha boa escusa para baixar. Ademais, e xa cho veño dicindo, fan un gran chocolate. *(Pausa.)* Estivo ben Bruxelas, ¿eh?

UN

Non me lembro moi ben.

DOUS

Como podes dicir que non te lembrás?

UN

Non sei. Lémbroa borrosa. Estaba anubrado.

DOUS

É certo, agora que o comentas, eu tampouco me lembro ben. En fin, no metro pouco importaba.

UN

Lembro aquel porco violinista.

DOUS

É certo. Como desafinaba! *(Pausa.)* Por que non o intentas?

UN

Porque non quero volver baixar. *(Pausa.)* Por que non facemos unha cousa? Por que non marchas ti a Bruxelas?

DOUS

Estás tolo? Eu non quero ir a Bruxelas.

(Entra OUTRA.)

OUTRA

Merda, merda, merda! ¡Cinco veces merda! Vistes a miña cadeira? Creo que perdín a miña cadeira dobrable.